

vrsti, inž. **Toneta Gosarja**, ki je vodil društvo celih 14 let. Od prvega predsednika **Staneta Kneza** je prevzel to vodilno funkcijo leta 1960 in jo je predal svojemu nasledniku šele spomladi 1974. Bil je zelo priljubljena osebnost in tako dober predsednik, da planinci pred občnim zborom in na njem sploh nismo pomislili, da bi lahko naše društvo vodil kdo drug.

Tone Gosar je imel vrsto let težave z zdravjem in na koncu je poslednjo bitko z boleznijo izgubil.

Danes poskušamo v društvu moči obnoviti, zato vključujemo v delo mlajše člane in sodelavce Pošte in Telekom. Nočemo ležati na lovorikah in se uspraviti z doseženimi uspehi, ker se zavedamo, da lahko še marsikaj storimo bolje in lepše. Ali nam bo uspelo uresničiti vse zamisli in dolgopotezne načrte, bo nedvomno pokazal naš naslednji mejnik – društveni Abraham čez deset let.

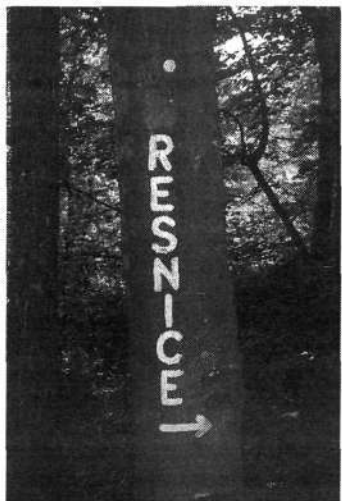
Bruno Fras

Planinska pot v Resnice

Ste že bili v Resnicah? Niste? Ste sploh vedeli, da imamo planinci tudi markirano planinsko pot v Resnice? Ja, pa jo imamo, kar pogledajte si fotografijo!

»In kje naj bi bila ta pot v Resnice?« boste vprašali.

Nedaleč od geometrijskega središča Slovenije. Od obeležja GEOSS

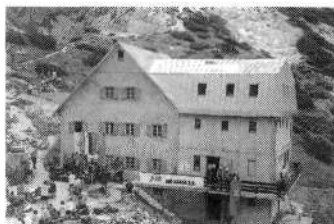

na Spodnji Slivni (za katerega upam, da veste, kje stoji, kajti kdor ni bil na Geossu, ni pravi Slovenec) se usmerite bolj zahodno in po prijetni nekajminutni hoji boste kmalu zagledali markacijo s puščico in napisom Resnice. Usmerite se torej navzdol in kmalu boste spoznali tisto pravo RESNICO

Franci Erzin

Uresničena obljuba

Na slavnosti ob 100-letnici Cojzove kočice na Kokrskem sedlu je v pozdravnem nagovoru predsednik PD Kranj **Franc Ekar** obljubil, da bo PD

Kranj kot darilo k jubileju obnovilo in osvežilo signalizacije ter posekalo rušje in drugo grmičevje na poti do Cojzove kočice, ki je dokaj zahtevna. S tem bo zagotovljena večja varnost planincev do Cojzove kočice, imenitne in lepe planinske postojanke (na fotografiji ob 100-letnem slavlju). Zahtevno nalogo so markacisti PD Kranj na čelu z **Rudijem Lancem** 3. septembra v celoti uredili in tako obljubo predsednika v celoti izpolnili – samo tri dni po obljubi!

Takšno darilo je najbolj na mestu in najbolj uporabno.

Planinski jubileji

V prvi polovici leta 1997 je bil občni zbor Planinskega društva Zabukovica, ki je izzvenel v spominu na nekatere mejnike v življenju društva. Načelnik mladinskega odseka **Bogomil Polavder** je spregovoril o jubilejnem, desetem pohodu žensk na Hom. Ob dnevu žena leta 1969 so bile žene prvič povabljene na planinsko postojanko Hom, pred desetimi leti pa je društvo organizi-

ralo Pohod na Hom. Udeležba na teh pohodih je bila vsako leto večja. Letošnji deseti, jubilejni pohod, je bil 9. marca. V lepem sončnem vremenu se je v evidenco pohodnic vpisalo 179 deklet in žen, kar je največja udeležba do sedaj. Šest pohodnic, ki so se udeležile vseh desetih pohodov, je prejelo posebno priznanje – opeko z motivi rož. Za udeležbo na petih pohodih je 12 žena prejelo lično stekleno vazo. Udeleženke pohoda imajo posebne legitimacije, vsako leto vanje odtisnejo poseben, simboličen žig. Pohodnice so prišle iz skoraj vseh krajev žalske občine, najbolj številčna je bila skupina iz Andraža, prišle so iz Celja, Laškega, Šentruperta nad Laškim, Vinske gore in Murske Sobote.

Načelnik mladinskega odseka je prav tako opozoril, da letos praznuje Savinjska planinska pot 25 let – srebrni jubilej. Prvi posvet o poti je bil 19. januarj 1972, 27. aprila 1972 je bila pot končana, opravljeno je bilo 678 ur dela in 15. oktobra 1972 je bila slavnostna otvoritev poti. Že 15. oktobra 1972, na proslavi, so nekateri prejeli značke za prehojeno pot. Med njimi je bil **Matej Svetel** iz Maribora, ki je v vpisno knjigo zapisal: »Če Savinjske poti ne bi markirali in jo danes svečano odprli, potem večina planincev in ljubiteljev narave ne bi spoznala nekaterih čudovitih predelov Savinjske doline.«

Pot so do 1. januarja 1997 prehodili 1804 planinci. Želja, da bi bilo ob jubileju 2000 nosilcev znakov, verjetno ne bo uresničena, pa čeprav je letos že 15 članov PD Zabukovica opravilo to pot. Želja ne bo uresničena, ker nekateri pozabljajo na to pot, ki je tudi njihova.

Pred samo imam Rukzak, glasilo Planinskega društva Žalec. Društvo ga je izdalo pred svojim občnim zborom. Nikjer, niti v poročilu predsednika, niti v načrtih dela za leto 1997 ni najmanjše sledi o Savinjski poti. Društvo ima dve koči, ki sta vključeni v pot, vendar ne načrtujejo, da bodo svojo mladino popeljali po Savinjski planinski poti in k svojim postojankam! Zato ni čudno, da je lani samo en član PD Žalec opravil to pot, ki so jo pred leti

spremenili prav zaradi njih, ko so traso iz Šmohorja prestavili na Bukovico v želji, da se predstavijo predvsem naši planinski domovi, med katere spada dom PD Žalec – Bukovica.

G. Štorman, predsednik odbora za Savinjsko pot, predlaga, da bi leta 1999 izdali Planinski priročnik 2000. V njem bi opisali Savinjsko dolino, planinsko zgodovino, Savinjsko planinsko pot itd. Bomo v Savinjski dolini zmožni uresničiti to idejo?

Prav tako je načelnik opozoril, da je letos 25 let, kar so bile 22. 6. 1972 podeljene prve značke Pionir planinec. Do sedaj je bilo podeljeno 168 bronastih, 41 srebrnih in 27 zlatih znakov.

V šolskem letu 1972/73 so organizirali prvo planinsko šolo, do sedaj je šolo opravilo 157 mladih planincev.

14. 3. 1972 se je končal prvi tečaj prve pomoči.

13. 2. 1972 je bila prva zimska šola v naravi, pri kateri vseskozi od začetka do konca sodelujejo kot predavatelji tudi planinci.

Leta 1972 so naši mladinci prvič tekmovali na orientacijskem tekmovanju na Šmohorju.

Srebrni jubilej sledi srebrnemu jubileju.

Ob tem v društvu ne bodo mogli mimo dejstva, da je bila 17. 9. 1967 otvoritev prve planinske kočice na Homu in 22. 7. 1977 otvoritev novega dela planinskega doma ter da gamsi že 25 let čuvajo žig na vrhu Kamnika. Od 10 do 15 živali šteje trop gamsov in kljub bojzani, da jih bodo pregnali planinci, se to ni zgodilo.

Zato ni nenavadno, da je na občnem zboru predstavnik Lovske družine Gozdnik Griže poudaril skupno delo lovcev in planincev pri čuvanju narave.

Na občnem zboru je predsednik PD Žalec povabil člane PD Zabukovica na Romanov pohod, memorialni pohod v spomin na **Romana Miklavca**, ki se je ubil v stenah Kamnika dne 26. marca 1977. Roman je bil dolga leta zelo delaven član PD Zabukovica.

Občni zbor je ob pesmi Planinskega pevskega zbora, ki deluje pri PD

Žalec, izzvenel v obujanju spominov in v načrtovanju bodočega dela.

Žal smo na občnem zboru pogrešali predstavnika Krajevne skupnosti Griže. Radi bi mu predstavili naše delo.

Tudi predstavnik šole je manjkal. Zato nismo dobili odgovora na vprašanje, kako so na šoli zadovoljni z našim delom z mladimi planinci.

Izvoljeno je bilo novo vodstvo in predsedniku **Srečku Čulku** so udeleženci občnega zbora ob zaključku želeli obilo uspehov pri njegovem delu.

Franc Ježovnik

Deseti pohod Po poteh Andraža

Planinska sekcija Športnega društva Andraž je pred petimi leti ob otvoritvi planinske poti Po poteh Andraža obljubila, da bo dvakrat letno – ob setvi in žetvi – pripravila voden pohod po andraški krajevni skupnosti. To je uresničila in tako je bil na zadnji dan meseca športa '97 v tem letu, 12. oktobra letos, deseti pohod. Udeležili so se ga 104 pohodniki, ki so bili na Sevčniku (562 m), kjer je nov trikotni žig, kakršni so običajni na vrhovih. Zaključek pohoda, ki ga je malo zmotil dež, je bil v Domu krajanov (sicer je bil predviden na športnem igrišču), kjer sta bila tudi golaž (sponzor KS Andraž) in podelitev 21 priznanj udeležencem vseh 10 pohodov. Dobili so jih tudi planinci iz Maribora in Zagreba. Med njimi je bil **Stane Štorman**, ki je to pot prehodil že večkrat in pravi, da je zanjo porabil čistega časa za hojo le nekaj nad pet ur. Pripravili so tudi kulturni program: mladenič je zaigral na harmoniko, domači pevci so zapeli nekaj naših starih pesmi in udeležence je pozdravil še predsednik KS Andraž.

V drugem delu so predstavili vodnik Po poteh Andraža – to delo je opravil vodja planinske sekcije **Vili Pižorn**. To je sedaj prva krožna planinska pot, opremljena z enotnimi pravokotnimi tablami, ki jih je predpisala Komisija za pota (KZP) pri PZS. Tudi opis in vsa soglasja so

bila posredovana KZP. Sedaj, ob peti obletnici, je tukaj še Vodnik po poteh Andraža. Zanj je poskrbel **Simon Ograjenšek**, uredila ga je **Martina Ograjenšek**, fotografije je napravil **Jani Rojnik**, opis poti pa je ob sodelovanju še z drugimi pripravili **Božo Jordan**. Tako bodo ta vodnik lahko pohodniki s pridom uporabljali in bolje spoznali še ta del naše domovine.

B. J.

Slovenski železarji na Mojstrovki

Organizatorji letošnjega drugega pohoda slovenskih železarjev (prvi je bil junija na Okrešelj) so bili Jeseničani. Za cilj so izbrali Malo Mojstrovko. Njihovemu vabilu se je 27. septembra odzvalo 148 pohodnikov iz različnih podjetij koncerna Slovenske železarne. Prišli so ljubitelji planin z Jesenic, iz Štor in Celja, najštevilnejši med njimi pa so bili Ravenčani. Kot je poročal **Franci Telcer**, eden od dolgoletnih soorganizatorjev in udeležencev pohodov slovenskih železarjev, je bilo tudi njihovo tokratno druženje nad vse prijetno, zato so sklenili, da bodo podobne ture prirejali tudi v prihodnje.

A. Č.

Tečaj za dolenske markaciste

Komisija za pota pri PZS je razpisala tečaj za markaciste za zahodno-dolensko markacijsko območje, katerega organizacijo je prevzelo PD Ribnica. Vseh prijav je bilo 23 iz 4 planinskih društev (PD Dobropolje 1, Loški potok 2, Kočevje 7+1, Ribnica 12). Tečaj je bil v planinski postojanki na Mali gori pri Sv. Ani (720 m) 13. in 14. septembra. Prvi dan je bilo 11, v nedeljo pa 10 tečajnikov. Opravljen je bil del teoretičnega dela in del praktičnega dela na Ribniški planinski poti (RPP) od Jasnice po pobočju Strmca (662 m), drugi dan pa še del teoretičnega dela (ko je deževalo). Dne 4. in 5. 10. je bilo opravljeno nadaljevanje markiranja od Jasnice čez križišče proti gradu Strmec, čez asfaltno ce-